אוצר מדרשים — אגרת יהושע בן נון

אגרת יהושע בן נון

[ספר יוחסין השלם בסוף]

בראש הנוסחא הזאת כתיב: אמר ש"ש מצאתי ראיתי בספר זכרוני הכותיים וזכרו שראו אותו במדרש אחד של היהודים, וזה שאחר כבישת יהושע ארץ ישראל והריגת ל"א מלכים קרה שמלך אחד מהם היה לו בן שמלך על ארמיניא הקטנה ושמו שובך, ועמד וקבץ מלכי פרס ומדי מ"ה מלכים ולקחו עמהם יפת הגבור אשר היה עורר חניתו על כמה אנשים ויקבצו חיל כחול אשר על שפת הים וישלחו מכתב אל יהושע, וזה נוסח האגרת:

מהקבוץ הנבחר המאושר מלכי פרס ומדי אליך יהושע בן נון שלום: אתה זאב ערבות ידענו מה שעשית בקרובינו, החרבת טירותינו טבחת ולא חמלת מנער ועד זקן, אבותינו הרגת בחרב וכל עריהם השמות. ולכן שמענה ואתה דע לך כי מהיום ועד שלשים יום אנחנו נגיע אליך ונשיג עדיך בגבול נחלתך בהר אפרים, אנחנו מ"ה מלכים עצומים ולכל אחד ששים אלף גבורים מחזיקים בחצים ובקשת כלם אחוזי חרב מלומדי מלחמה, ובעזרתנו יפת הגבור אשר זכרנו. ולזה הכון והכן לך כלי מלחמתך ולא תאמר אחר כך כי באנו עליך בפתע פתאום ע"כ. ומסרו הכתב ביד שליח אחד נבון וחכם ובא השליח ומצא יהושע יושב על כסא מלכותו וכל העם נצב עליו, ויצו יהושע להביאו לפניו ולא הביט יהושע אליו עד השלימו לשפוט את בני ישראל, אחר כך לקח המכתב מידו ויקראהו בית ה' בצום ובכי ומספד, וישמור אותו בביתו עד עבור חג השבועות כי קרוב הוא ולא רצה להעציב את העם, אבל הוא שמר את הדבר. ואחר עבור חג השבועות הקהיל את כל העם ויקרא את הכתב באזניהם ויאמר אליהם הנה כמה מלחמות נלחמתי וכמה מלכים נצחתי ולא הבהילוני ועל זה המקרה קראני פחד ורעדה, וכשמעם התעצבו האנשים ונתפקקו כל חוליותיהם וארכובותם דא לדא נקשין והורידו לארץ ראשם, ויאמרו אל יהושע כאשר שמענו למשה נשמע אליך השר, קח לך גליון שלח אצבע וכתוב עליו בחרט אנוש והשב לשכנינו הפושעים והמורדים דברים קשים כגידים, ויאמר אליהם יהושע עמדו ואשמיעה לכם אופן הכתב אשר סדרתי ואם יכשר בעיניכם אשלחו אליהם, ויאמרו כל העם פתח פיך ויאירו דבריך. ויקרא ויאמר בשם ה' אלהי ישראל אשר הוא מחליש הגבורים הזדים וממית הרשעים המורדים ומפריד חבורי החטאים השודדים ומחבר פרודי הצדיקים והחסידים, הוא אלהי האלהים ואדוני האדונים, אלהי אברהם יצחק ויעקב ה' איש מלחמה, ממני יהושע עבד האל ומהקהלה הקדושה הנבחרת והעדה המאשרת קהל עדת ישראל בני אברהם יצחק ויעקב, אל האומה המרשעת והקהלה המנוגעת עובדי פסילים ומשתחוים אל האלילים, אין שלום אמר אלהי. דעו לכם כי הרעותם אשר עשיתם להקיץ הארי הנרדם ולהעיר הלביא כי יתעתד לתת חרב בידינו, אנכי אנכי העירותי בצדק להשיב גמולכם

בראשכם, ומה לכם לבוא במקום קדוש ותבואו ותטמאו את ארצי, הכינו עצמכם ואל תצאו ממקומכם כי לשבעת הימים אנכי אבוא אליכם ואהרוג גבוריכם ואבד מנוס מכם. הנה אתם תתפארו כי אתם מ"ה מלכים ועם כל אחד ס' אלף גבורים, ואנכי לא אתפאר כי עמנו מלכי האדמה רק מלאכי המרום אשר אחד מהם הפך סדום ועמורה ואחד הביא את המבול ואחד הפליג הארץ לשבעים אומות, ועמי אשר עמי ת"ר אלף גבורי חיל עוברים בים וביבשה וה' הולך לפניהם לילה ויומם בעמוד ענן ועמוד אש, והמובחרים שבהם י"ב אלף הרגו חמשת מלכי מדין ואת בלעם בן בעור, ויהרגו כל זכר ולא נפקד מהם איש, ובהן אחד שמו פנחס וחצוצרות התרועה בידו כאשר יריע אף יצריח כל אויבינו נופלים לפנינו. הלא שמעתם כי פרעה וכל המונו טבעו בים ואנחנו עוברים ביבשה, הלא הוגד לכם מה שעשינו לעמלק ועמו, הלא ראיתם מה שעשינו לסיחון ולעוג שני מלכי האמורי, ואם עמכם יפת הגבור עמנו גבור הגבורים גבוה מעל גבוה. וכשמוע בני ישראל הדברים האלה עמדו על עמדם, ושלח יהושע השליח לארצו, וילך אליהם ויספר להם מה שראה מסידור העם ושיעור קומת יהושע שהיתה חמש אמות ומלובש תכלת וארגמן וכתר מלכות בראשו ושם ה' כתוב עליו, וכשמעם נפלו ארצה ויאמרו מה זאת עשינו, אנחנו הסיבונו עלינו את כל הרעה. אח"כ קם יהושע עם י"ב אלף רגלי גבורי חיל וילכו בתוך שבעה ימים אליהם, וכראות שובך סידור החיל תמה עד מאד, ואמו המרשעת היתה מכשפה ותאמר אליהם אל תיראו כי אני אסגירם בתוך שבע חומות של ברזל ואל ידעו מקומם אים, ותעש בלהטיה ובכשופיה ותסגירם תוך ז' חומות, וכראות יהושע זה צעק לבו אל ה' ויתיעץ בנפשו ויכתוב כתב ליניח ממשפחת ראובן אשר היה מלך על שני השבטים וחצי אשר בעבר הירדן שיבא הוא עם חייליו ויביא את פנחס וחצוצרות התרועה בידו, ותבוא אל יהושע יונה אחת לעת ערב ויקשור יהושע את הכתב בכנפיה ותקם היונה ותלך אל יניח, וכראותה משש בכנפיה ויקח הכתב ויקראהו, ויקם על עמדו ויצעק צעקה גדולה וירכב על סוסו ויכריז בכל מחנהו חרב לה' ויאספו אליו מכל צד, וישלח ויקרא את פנחס וילכו שניהם, וכראות אמו של שובך החיל הזה אמרה לבנה ראיתי כוכב עולה ממזרח ואין חכמה ואין עצה בחכמתי כי נבונותי לעצור כח כנגדו, וכשמוע בנה שובך היטב חרה לו. ויצו להפילה מן החומה, ויבוא יניח ויערוך מלחמה עם שובך ויהרגהו, ויבוא פנחס לתקוע בחצוצרות, ובכל תרועה נפתחה חומה אחת ער שנפתחו כלם, ויצאו ויהרגו בשונאיהם עד שלא השאיר להם שריד ופליט. (בסוף האגרת כתוב בכ"י: אמר שמואל שולם אני מצאתי סימן בפסוק עד אשר יניח ה' לאחיכם ככם).

סליק